

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

appellanten,

en

burgemeester en wethouders van Venlo,
verweerders.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 april 1996, kenmerk WM 10491, hebben verweerders aan F. Hölter te Kessel krachtens de Wet milieubeheer een vergunning verleend voor het oprichten en in werking houden van een opslagloods voor de opslag van autobanden en auto-onderdelen op het perceel Nijhoffstraat 4, kadastraal bekend gemeente Venlo, sectie H, nr. 4817. Het aangehechte besluit is op 19 april 1996 ter inzage gelegd.

Tegen dit besluit hebben appellanten bij brief van 29 mei 1996, bij de Raad van State ingekomen op 30 mei 1996, beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 augustus 1996 hebben verweerders een verweerschrift ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 31 oktober 1997, waar appellanten vertegenwoordigd door mr. Y.P.H. Buskens-Frenken, ambtenaar van de gemeente, zijn verschenen.

In afwachting van een uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is de zaak aangehouden en na aanhouding doorverwezen naar een meervoudige kamer van de Afdeling.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 3 oktober 2000, waar verweerders, vertegenwoordigd door Y.P.H. Buskens-Frenken, ambtenaar van de gemeente, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. De Afdeling ziet zich gesteld voor de vraag of verweerders bevoegd zijn te beslissen op de vergunningaanvraag. Voor het antwoord op die vraag is bepalend of de in de inrichting opgeslagen stoffen zijn aan te merken als afvalstoffen. De Afdeling overweegt daaromtrent het volgende.

2.2. Ingevolge artikel 1, aanhef en onder a, van Richtlijn 75/442/EG, zoals gewijzigd door Richtlijn 91/156/EG, wordt onder afvalstof verstaan: elke stof of elk voorwerp behorende tot de in bijlage 1 genoemde categorieën waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.

2.3. In categorie 28.4, aanhef en onder a, sub 6⁰, van bijlage I bij het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer is bepaald dat gedeputeerde staten het bevoegd gezag zijn ten aanzien van inrichtingen, behorende tot deze categorie, voorzover het betreft inrichtingen voor het opslaan van van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen met een capaciteit ten aanzien daarvan van 50 m² of meer.

2.4. Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat de Afdeling uit van de volgende feiten en omstandigheden.

Binnen de inrichting worden onder meer gebruikte autobanden opgeslagen. De banden zijn met name afkomstig van bandenservice- en garagebedrijven die zich bezighouden met het vervangen van banden. De vergunningaanvrager betaalt een geringe vergoeding voor die banden.

De banden in de inrichting zijn van verschillende kwaliteit. Het merendeel van die banden voldoet niet meer aan de nationale keurings- en kwaliteitseisen om in Nederland als autoband te worden gebruikt en dienen een ingrijpende behandeling te ondergaan om weer voor hun oorspronkelijke doel te kunnen worden gebruikt. Een deel van de banden is op geen enkele wijze geschikt om nog als band te worden gebruikt.

2.5. In het licht van hetgeen het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zijn arrest van 15 juni 2000, gevoegde zaken nrs. C-418/97 en C-419/97 (AB 2000, 311) voor recht heeft verklaard, ligt in de hiervoor genoemde feiten en omstandigheden een aanwijzing besloten dat de vorige houders van de banden - de eerder genoemde bandenservice- en garagebedrijven en aanverwante inrichtingen - zich van de banden ontdoen, voornemens zijn zich daarvan te ontdoen of zich daarvan moeten ontdoen in de zin van artikel 1, aanhef en onder a, van de Richtlijn. De omstandigheid dat in de inrichting ook op beperkte schaal banden worden opgeslagen die naar de geldende Nederlandse regelgeving terzake zonder enige bewerking nog voor hun oorspronkelijke doel zouden kunnen worden gebruikt, doet aan het vorenstaande niet af, te minder omdat de banden ongesorteerd worden aangeboden aan vergunninghoudster. Verder is de Afdeling niet gebleken van feiten of omstandigheden die moeten leiden tot de conclusie dat geen sprake is van zich ontdoen, een voornemen zich te ontdoen of een noodzaak zich te ontdoen.

2.6. Gelet op het bovenstaande komt de Afdeling tot het oordeel dat verweerders hebben miskend dat de banden moeten worden aangemerkt als afvalstof in de hierbedoelde zin en dat derhalve in de inrichting afvalstoffen worden opgeslagen. Verweerders hebben zich, gelet op het bepaalde in categorie 28.4, aanhef en onder a, sub 6°, van de bijlage, behorende bij het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer, dan ook ten onrechte bevoegd geacht te beslissen op de vergunningaanvraag. Om die reden is het beroep gegrond en dient het bestreden besluit te worden vernietigd. Aan een inhoudelijke behandeling van de beroepsgronden komt de Afdeling derhalve niet meer toe.

2.7. Van proceskosten die voor vergoeding in aanmerking komen is niet gebleken.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het beroep gegrond;
- II. vernietigt het besluit van burgemeester en wethouders van Venlo van 15 april 1996, kenmerk WM 10491;
- III. gelast dat de gemeente Venlo aan appellanten het door hen voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht (f 200,00) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. J.J.M.S. Leyten-de Wijkerslooth, Voorzitter en mr. J.J.R. Bakker en mr. H. Beekhuis, Leden, in tegenwoordigheid van mr. drs. M.A.G. Stolker, ambtenaar van Staat.

w.g. Leyten-De Wijkerslooth
Voorzitter

Bij verhindering van de
ambtenaar van Staat:

w.g. mr. A.J. Kuipers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 maart 2001

213-157.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,